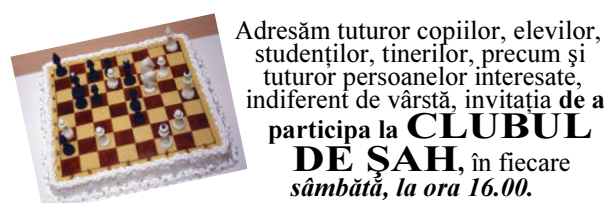

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacoza.ro,
parohiatomacoza@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și
tineri organizate în parohia noastră**

Adresăm tuturor copiilor, elevilor,
studenților, tinerilor, precum și
tuturor persoanelor interesate,
indiferent de vârstă, invitația de a
participa la **CLUBUL
DE SAH**, în fiecare
sâmbătă, la ora 16.00.

**CURS DE CÂNTĂRI
LITURGICE**, pe care îl vom reorganiza,
în vederea constituirii unui grup coral care să
intoneze duminica dimineața cântările din timpul
slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii
atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în
turnee.

Următoarele ședințe se vor relua în luna ianuarie,
conform unui program ce va fi anunțat ulterior.
Vă așteptăm să vă înscrieți!

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă! Citește și
informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o
gamă largă de cărți religioase și de cultură
generală.

Program de funcționare:
Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

DETALII și ÎNSCRIERI pentru
toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange)
sau 0761 621 994 (Cosmote)

Tipografia Croma Line, Adresa: **STR. SOCOLA, Nr. 51-53** tipografii, materiale publicitare, producție
croma.line@yahoo.com, 0728 101 081

**PROGRAMUL VIZITEI PASTORALE CU
ICOANA NAȘTERII DOMNULUI**

LUNI, 21.12.2009

Între orele 12.00 – 16.00
Aleea Copou
Str. Arcu Bl. CL 13
Str. Arcu Bl. Z5 și case
Str. Străpungere Silvestru Bl. F, 77B, Bl. L1 și case
Str. Arcu Bl. T 11

Între orele 16.00 – 20.00
Str. Străpungere Silvestru Bl. CL 11
Străp. Silvestru Bl. CL 9, CL 10
Str. Manolescu
Str. Școalei

MARȚI, 22.12.2009

Între orele 12.00 – 16.00
Str. Octav Băncilă Bl. CL 12
Str. Titu Maiorescu - Case și Blocurile nr.
20, 22, 24, 26
case zona "Țigarete"

Între orele 16.00 – 20.00
Str. Arcu Bl. T3A, T3B
Str. Toma Cozma – nr. 21 A până la 65 B și nr. 8 până
la 42
Str. Pojărniceii
Str. Belvedere

MIERCURI, 23.12.2009

Între orele 12.00 – 16.00
Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 106
către nr. 52
Str. Păcurari – zona cuprinsă pornind de la nr. 89 către
nr. 43
Str. Turcu
Str. Văscăuțeanu Bl. 1, 1A, 1B, 3, 3A
Str. Arcu Bl. T7, T8, T9, T10
Str. Văscăuțeanu – Case zona jos între numerele 14-20

Între orele 16.00 – 20.00
Str. Ionescu
Str. Abrahamfi
Str. Titu Maiorescu - Blocurile nr.
Str. Străpungere Silvestru Bl. T6
Str. Străp. Silvestru Bl. E
Str. Cișmeaua Păcurari
Str. Spinț

JOI, 24.12.2009

Între orele 10.00 – 15.00
Str. Victor Babeș – Blocurile nr. 10 și nr. 3A
Str. Văscăuțeanu Bl. 3B
Str. Victor Babeș Bl. Nr. 1 și casele vecine
Str. Istrate

Între orele 15.00 – 20.00
Str. Titu Maiorescu – Bl. H3, H4, H5
Str. Victor Babeș – Case și Blocurile nr. 8 și nr. 3B
Str. Străp. Silvestru Bl. T 3-4
Str. Văscăuțeanu Bl. C1, C2

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Nașterii Domnului

Nașterea Domnului - Crăciunul 2009

**În așteptarea Praznicului Sfânt
al Nașterii Domnului**

În versuri măiestrit alcătuite,
colindul românesc așează, alături de
negrăita bucurie a sărbătorii și verva cu
care fiecare creștin se pregătește pentru a
întâmpina pe Domnul ce se naște. Și asta
pentru că la Sărbătoarea creștină nu se
asistă impasibil. Modul cum te pregătești,
dar și cum te manifesti oferă oglinda
percepției sărbătorii. (continuare în pag. 3)

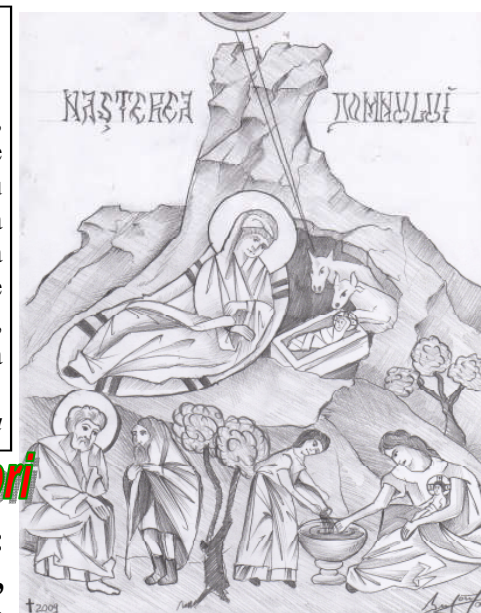
Pr. Mihai Mărgineanu

Program de Sfintele Sărbători

⇒ **AJUNUL CRĂCIUNULUI:**
**În zilele de luni 21, marți 22,
miercuri 23 și joi 24 decembrie**
se va desfășura vizita pastorală cu icoana
Nașterii Domnului, aducătoare de bucurie
și binecuvântare, un important moment de
rugăciune, dar și un bun prilej pentru un
ziditor dialog duhovnicesc, pentru o mai
bună cunoaștere și aprofundare a
aspectelor ce țin de viața religioasă.
(PROGRAMUL VIZITEI - pag. a 4-a)
⇒ **ZILELE CRĂCIUNULUI:**

- * **VINERI, 25.12.2009,**
Sfânta Liturghie
- * **SÂMBĂTĂ, 26.12.2009,**
Sfânta Liturghie
- * **DUMINICĂ, 27.12.2009,**
Sfânta Liturghie

* În perioada dintre Crăciun și Bobotează
nu mai oficiem vinerea Sfântul Maslu.
**MULȚUMIM COLABORATORILOR
ȘI SPONSORILOR CARE NE-AU
SPRIJINIT ÎN ORGANIZAREA
MANIFESTĂRILOR DE CRĂCIUN.**
**Mulțumim în mod special Tipografiei
CROMA LINE cu sprijinul căreia au
fost realizate materialele de Crăciun.**

Grafică realizată de
Robert-Ioan Burlacu

Evangelhia Nașterii Domnului
(Matei I, 18-25)

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos astfel a
fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu
Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-
a aflat având în pântec de la Duhul Sfânt.
19. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și
nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în
ascuns.
20. Și cugetând el acestea, iată îngerul
domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife,
fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria,
logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa
este de la Duhul Sfânt.
21. Ea va naște Fiu și vei chema numele
Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său
de păcatele lor.
22. Acestea toate s-au făcut ca să se
împlinească ceea ce s-a zis de Domnul
prin prorocul care zice:
23. «Iată, Fecioara va avea în pântec și
va naște Fiu și vor chema numele Lui
Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este
Dumnezeu».
24. Și deșteptându-se din somn, Iosif a
făcut așa precum i-a poruncit Îngerul
Domnului și a luat la el pe logodnica sa.
25. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif,
Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-
Născut, Căruia I-a pus numele Iisus.

**Nașterea Domnului
- Nădejdea lumii -**
(Fragment din Pastorală de Crăciun a
Înaltpreasfințitului Părinte Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei)

Dreptslăvitori creștini,

De sărbătoarea Nașterii
Domnului, Biserica adresează
cuvânt de binecuvântare, mesaj de
îmbărbătare, îndemn de nădejde
către toți fiii și fiicele ei, către
întreaga lume. Biserica îndeamnă
lumea să se apropie de marea taină a
venirii lui Dumnezeu printre
oameni, a coborârii Lui la oameni,
în oameni și pentru oameni. *Suflete
și inimă*, spune cântarea Bisericii,
*gătiți-vă cu bucurie și cu toată
frica. Acum vine Împăratul Cel fără
de început.* Sufletul omului, mintea
și inima lui sunt chemate să
înțeleagă taina Betleemului, să se
deschidă spre Hristos, Cel ce *ne-a
născut din nou spre nădejde vie*. Nu
orice fel de nădejde, precum cea pe
care o oferă un pământean altui
pământean, ci *nădejdea cea vie* este
cea pe care Dumnezeu o dăruiește:
Eu, Eu sunt Cel ce dă nădejde, zice
Domnul.

*Rămânând întemeiați în
credință, întăriți și neclintiți de la
nădejdea Evangheliei*, creștinii sunt
chemați să trăiască în duhul
Scripturii și să-L mărturisească pe
Hristos, Cel născut la Betleem, mort
și înviat pentru mântuirea lumii.

Mărturisirea lui Hristos
implică o viață personală de
rugăciune, post și spirit de jertfă. A
fi mărturisitor al lui Hristos
înseamnă viață curată de familie,
implicare responsabilă în societate
și onestitate în relația cu celălalt.

(continuare în pag. a 3-a)

Nașterea Domnului - repere pentru suflet

Sărbătorile Creștine au fost și sunt dintotdeauna momente de bucurie duhovnicească exprimate prin comuniunea rugăciunii în Biserică și participare activă la activitățile ei, rugăciuni înălțate Domnului, Maicii Domnului sau Sfinților Ocrotitori, prin comuniunea familiei. Gesturile liturgice exprimate de credincioși în aceste momente sunt expresii ale sufletului dornic de Dumnezeu și deschis spre dragoste și comuniune față de aproapele. Însă toate sărbătorile mai au și un aspect - de aducere aminte - care nu se limitează doar la simpla comemorare, ci merg mai departe, actualizând evenimentul petrecut de secole sau de milenii, făcându-ne pe noi împreună trăitori ai evenimentului din istoria mântuirii ce se readeuce în prezent, astfel încât noi avem posibilitatea să trăim un timp care nu mai este unul profan, ci un timp al mântuirii, participând la fiecare sărbătoare, fiind împreună cu Sfinții, Maica Domnului și Mântuitorul la aceleși evenimente petrecute în trecut și care se actualizează mereu producând bucurii în inimi.

Fiecare sărbătoare are specificul ei și bogățiile ei. Sărbătoarea unui sfânt ne aduce în familiile noastre amintirea și modelul unui om, despre care știm că avea neputințele și slăbiciunile zilnice cu care ne confruntăm și noi, dar care a știut să le biruie cu ajutorul armelor duhovnicești: iubirea, răbdarea, îngăduința, deschiderea față de aproapele și față de comuniune spre celălalt, căutarea binelui, și slujirea întru toate cu dragoste de Dumnezeu, ajungând astfel să dobândească Harul Sfântului Duh, pe care păstrându-l mereu nestins în inimă a știut să se bucure de ceea ce altă dată spunea Sfântul Serafim din Sarov că este scopul vieții creștinești și anume «*Dobândirea Sfântului Duh*». Sărbătoarea Nașterii Domnului ne aduce în inimi bucuria întâlnirii umanității cu Dumnezeu Cel întrupat, devenind începutul cel bun al vieții oricărui creștin dornic de mântuire. Această taină mai presus de minte, a Nașterii Domnului din Sfânta Fecioara Maria întrece orice limită a rațiunii omenești, arătând astfel marea iubire a lui Dumnezeu față de omul căzut, prin faptul că Fiul Său ia chip de rob, cu toate slăbiciunile și imperfecțiunile lui.

Acest moment plin de încărcătură duhovnicească nu ne aduce doar o bucurie pur lumească în suflet, ci ne aduce mai ales convingerea că Dumnezeu nu încetează niciodată să ne iubească. El este Cel care în veșnicia Sa este mereu în așteptarea omului, dorind întoarcerea lui și înălțarea lui deasupra tuturor poftelor trupesti și robilor lumești ce ne leagă de fiecare dată de lumea aceasta. Sfântul Ioan Gură de Aur, vorbind despre taina întrupării Domnului a spus: „*Această lucrare mare este asemenea soarelui pogorându-se din cer, alergând pe pământ și slobozind către toți razele sale. Și dacă s-ar fi întâmpnat acestea la luminătorul cel simțitor pe toți i-ar fi înspăimântat din cei care ar fi văzut, gândindu-se că lucrul mare este a vedea Soarele Dreptății slobozind din trupul nostru razele Sale și luminând sufletele noastre*” (<http://www.ioanguradeaur.ro/492/Cuvant-la-Nasterea-Domnului/>)

Taina înomenirii Fiului lui Dumnezeu mai are și un alt aspect, la care trebuie să medităm. Prin Întrupare, Dumnezeu nu doar se apropie de om pentru a-i transmite un mesaj, ci îndumnezeiește firea umană a omului dându-i astfel acestuia posibilitatea înălțării spre dumnezeire. Sărbătoarea Nașterii Domnului ne face să înțelegem Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu este ca o erupție a veșniciei într-un spațiu supus timpului, iar Dumnezeu Cel neîncăput și Veșnic încape în pântecul Fecioarei, care se învrednicește să fie Mamă, a Celui care este cu totul altul și necuprins în limbaj omenesc. Pasajul Scripturistic în care se relatează momentul Întrupării Domnului este plin de învățături duhovnicești din care Îl vedem pe Fiul lui Dumnezeu dând dovadă de o nemărginită smerenie: cine ar fi putut să creadă vreodată ca Fiul lui Dumnezeu să se nască tocmai într-un grajd, printre boi și asini, cine ar fi putut până atunci să creadă că Dumnezeu întrupându-Se nu va dori să fie preamărit de oameni ci va alege calea suferinței și a umilinței?! - Și de ce toate acestea? Care este înțelepciunea și mesajul tainic pe care vrea Mântuitorul să ni-l transmită prin Nașterea Sa minunată? Nimic altceva decât că, precum El, Dumnezeu fiind, a ales calea durerii și a lepădării de Sine, a lepădării de lume și de patimile ei, tot astfel și noi, oamenii, nu trebuie să ne lipim inima de lumea aceasta și să nu luăm nimic de la ea decât

ceea ce este necesar viețuirii noastre pe pământ pentru ca, printr-o viață curată lipsită de păcat și în comuniune cu aproapele, să putem și noi să ne învrednicim de veșnicele bucurii ale comuniunii eterne cu Dumnezeu. Iar pentru ca noi, oamenii, să credem în Fiul lui Dumnezeu și în minunata Sa Întrupare, Dumnezeu a trimis mai întâi pe prooroci care să vorbească și să pregătească poporul ales pentru venirea Lui. Astfel, proorocul Isaia vestise: „Iată Fecioara va lua în pântec și va naște Fiul și îi vor pune numele Emanuel, care se tâlcuiește: *“Cu noi este Dumnezeu”* (7,14). Iar profetul Moise în cartea *Deuteronom* (18, 15) arătase: „*Prooroc din mijlocul tău și din frații tăi, ca și mine, îți va ridica Domnul Dumnezeuul tău: pe Acela să-L ascultați*”. Acestea, precum și multe alte profeții mesianice, au fost spuse de către Domnul Dumnezeu prin gura profeților Săi, pentru ca eu, omul, să aud, să înțeleg și să urmez Celui care este veșnic și care este Calea, Adevărul și Viața. Iar dacă Profeții au anunțat Nașterea lui Mesia în chip minunat, Dumnezeu, care nu forțează niciodată mâna omului, ci îi lasă mereu libertatea să decidă calea pe care dorește să o aleagă, o anunță și pe Fecioara Maria despre planul Său de Mântuire prin gura Sfântului Arhanghel Gavriil, care I se adresează Maicii Domnului cu un salut de binecuvântare „*Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei*”. (Lc 1, 28). Și doar prin acceptarea Maicii Domnului, care, fiind anunțată de înger că va lua în pântec de la Duhul Sfânt, a putut fi realizată opera de mântuire a Domnului Iisus Hristos.

Nașterea Domnului mai reprezintă și împlinirea făgăduințelor și nădejților pe care Dumnezeu le-a dat oamenilor de la început, ea a fost însoțită de semne mari, cum ar fi *steaua*, care, prin traiectoria sa pe cer a indicat magilor locul în care S-a născut Domnul, determinându-i să meargă cu semnificative daruri prin care arătau că Pruncul, deși nu este un împărat lumesc, este Împăratul Cerurilor. Îngerii care cântau și aduceau slavă lui Dumnezeu i-au îndrumat pe păstori la ieslea în care Se născuse Domnul. Toată natura însă va participa la Nașterea minunată a Domnului, însăși atmosfera și mediul ambiant păreau a fi într-o liniște și pace adâncă, care ne vorbesc despre Prunc ca despre Mesia, Domnul Cel mult așteptat.

Acest eveniment de importanță primordială în istoria mântuirii a fost introdus în memoria colectivă a primilor creștini, data serbării fiind fixată în Occident, în ziua de 25 decembrie, pentru a o opune sărbătorii păgâne a solstițiului de iarnă, această dată fiind preluată și de creștinii orientali în a doua jumătate a secolului al IV-lea pentru serbarea Nașterii Domnului. (<http://www.crestinortodox.ro/primele-trei-secole/70595-sarbatorele-crestine-in-primele-secole>)

În prezent, Nașterea Domnului este sărbătorită de mulțimi de oameni din toată lumea, însă cu toții ne-am îndepărtat mult de sensul adevărat al acestei sărbători creștine. Astfel, asistăm la un proces în care Mântuitorul Hristos este îndepărtat din centrul atenției publice și înlocuit cu crăciuni, moși crăciun și crăciunițe. Lumea este supusă unei presiuni a cumpărăturilor și toată societatea este iluminată de miile de becuțe colorate care nu amintesc nimic de esența sărbătorii creștine și de Nașterea Domnului. Exuberanța publică nu mai este de loc în acord cu simplitatea locului în care, smerit, Domnul a venit în lume. Pasiunea pentru „shopping” umple buzunarele comercianților, care profită de sărbătoarea creștină pentru a se îmbogăți cât mai mult. Mai mult decât atât, în contextul pluralist al Occidentului, Nașterea Mântuitorului este din ce în ce mai mult împinsă spre domeniul privat și cadrul familial, fiind eliminată în mod sistematic din locurile publice pentru a „ocroti” societatea de mult trâmbițata „descriinare” și a impune egalitatea între religii. În acest context, ne putem pune întrebarea: „În ce măsură Mântuitorul mai este prezent în acest mediu, care a privatizat sărbătoarea Nașterii Sale, dându-i doar un sens lumesc?”

Însă dincolo de afacerile care se realizează, în această zi Biserica își cheamă mereu fiii printr-un program de rugăciune, care are în centrul său Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie din fiecare dintre zilele Crăciunului. Prin aceste momente, creștinii pregustă deja de aici veșnicia, bucurându-se de comuniunea în rugăciune și de realitatea Întrupării Domnului pe care ei o trăiesc și la care participă, biruind timpul și spațiul.

Adrian Tiron

Nașterea Domnului - Nădejdea lumii -

(Fragment din Pastorală de Crăciun a IPS Teofan - urmare din pag. 1)

Sărbătoarea Nașterii Domnului este moment potrivit pentru o conștientizare mai vie a demnității de creștin, a identității de român, a calității de om. Acestea toate se arată atât în mărturisirea credinței celei adevărate, cât și într-o atitudine corespunzătoare față de ceea ce se întâmplă în jur.

Rog pe Dumnezeu, Cel născut după trup în Peștera Betleemului, să aibă pe fiecare în parte și pe toți laolaltă în binecuvântarea, iubirea și iertarea Sa cea milostivă. Să aveți cu toții parte de clipe frumoase, clipe adânci, clipe adevărate în răstimpul dintre sărbătorile Nașterii și Botezului Domnului, clipe care, apoi, să se prelungească în tot anul care vine. Zilele anului 2010 de la Nașterea lui Hristos să fie împodobite cu mai multă curățenie sufletească, mai mulți prunci născuți în familii, mai multă înțelegere între români, mai multă pace în lume.

Cu inimă de părinte duhovnicesc și frate întru Hristos, îmbrățișez cu dragoste sfântă pe fiecare, rostind cuvânt de colindător:

Hristos se naște, slăviți-L!

Hristos din ceruri, întâmpinați-L!

Hristos pe pământ, înălțați-vă!...

Sărbători sfinte și pline de bucurie!

În așteptarea Praznicului Sfânt al Nașterii Domnului

(urmare din pag. 1)

Spre deosebire de celelalte sărbători, Crăciunul are o dinamică aparte, atât prin bogăția manifestărilor religioase, cât mai ales prin neprețuitul tezaur al tradițiilor populare, adevărate extensii liturgice în spațiul social ce dau conținut sărbătorilor, care primesc ca trăsătură principală bucuria comuniunii și a comunicării.

Și parohia noastră a susținut mai multe activități cu caracter preparator întru întâmpinarea Nașterii Domnului. Astfel, *Cursul gratuit de învățare a colindelor românești*, organizat în luna decembrie, s-a bucurat de o largă participare din partea copiilor și a tinerilor, constituindu-se două coruri care și-au pus în valoare talentul sub bagheta domnișoarei Daniela Cojocar. Am alăturat diplomelor de absolvire a cursului și invitația de a participa mai departe la *Cursul de învățare a cântărilor liturgice*. Într-o vreme în care deschiderea noastră spre Europa și spre lume ne poartă pe toate meridianele și interferența culturală ne provoacă la dialog, a devenit foarte necesar pentru orice tânăr să-și cunoască și să-și păstreze identitatea. Ori, identitatea de român se sprijină puternic pe „colindul sfânt și bun” al minunatelor noastre sărbători de iarnă, tot așa cum demnitatea de creștin ortodox se alimentează constant din cântările noastre liturgice. De aceea, ne-ar bucura mult dacă tot mai mulți copii și tineri din parohia noastră ar renunța la ecran, măcar câteva ore duminică după-amiază în favoarea frumuseților sufletești pe care le procură cântarea în comun sau simpla comunicare de la om la om, în spațiul Bisericii.

De asemenea, în colaborare cu Asociația Studenților Francofoni, sperăm că am adus o undă de bucurie în sufletele multor vârstnici, care, pe lângă pachetul umanitar adus ca dar de Crăciun, au primit și un frumos și armonios „pachet” de colinde românești, care au făcut să licărească în ochi lacrimile bucuriei și recunoștinței.

La aceste acțiuni ale parohiei mai adăugăm și *Cursul de Șah pentru cei mici*, cu participarea domnului consilier Gheorghe Aioanei, dar și amplul program catehetic susținut de preoți, atât în cadrul întâlnirilor cu elevii, dar și al dialogurilor personale prin Taina Spovedaniei. Putem nădăjdui că bucuria sărbătorilor va găsi loc de popas și în sufletele noastre. Dar ca această bucurie să fie deplină, vă facem o propunere - *Priviți în jur: mulți dintre vecini sunt încercați de criză - economică, socială, familială sau sufletească. Au nevoie de afecțiune și purtare de grijă, iar acum, la sărbători avem și timpul și posibilitatea să le arătăm că Dumnezeu nu i-a uitat. Și nici noi!*

Pr. Mihai Mărgineanu

Sâmbătă, 26 decembrie:

Soborul Maicii Domnului

În general, Tradiția Bisericii cinstește la marile sărbători creștine și persoanele care au avut legătură cu evenimentul, cei prin care Dumnezeu a pus în operă lucrarea Sa în lume. Astfel, dacă pe 25 decembrie este prăznuită *Nașterea Domnului*, a doua zi se sărbătorește *Soborul Maicii Domnului*, adică cinștim pe cea care i-a dat naștere, iar în a treia zi pe *Sfântul Ștefan, Arhidiaconul Mucenic*, cel dintâi care a mărturisit cu prețul vieții pe Fiul lui Dumnezeu Întrupat.

Cuvântul „*sobor*” este de origine slavonă și înseamnă „*adunare*”. Sărbătoarea face referire la faptul că încă din primele secole Maica Domnului s-a bucurat de o cinștire aparte între creștini prin faptul că a adus pe lume pe Fiul cel Unul-Născut al lui Dumnezeu. Iar cinștirea întru comuniune aduce cu sine și bucuria împărtășirii din tezaurul învățăturilor Bisericii despre A ceea care a adus pe lume Viața.

Maica Domnului este persoana prin care s-a lucrat taina mântuirii oamenilor. Momentul Bunevestiri evidențiază alegerea ei prin cuvântul îngeresc „*bucură-te*”, care pune în evidență legătura dintre alegerea ei și îmbunătățirea statutului umanității. Acest cuvânt al Arhanghelului a fost preluat mai apoi în cultul Bisericii și îl rostim în repetate rânduri, în cunoscuta și atât de folositoare rugăciune a Acatistului.

Alegerea Maicii Domnului nu se referă doar la vremea petrecută în Betleem din Iudeea, când a adus pe lume pe Cel Unul-Născut al său, ci se transferă într-un prezent continuu, punte peste veacuri a nădejților noastre, ce ne înfățișează pe toți ca fiii ai Maicii Sfinte. De aceea, chipul blând al Maicii Domnului întotdeauna ne adună pe toți la împreună-rugăciune ca semn al prezenței lui Hristos, Care zice: „*Că unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18, 20).

Fecioara Maria este mijlocitoarea noastră către Dumnezeu, calitate pusă în evidență încă dintru început prin participarea sa la Nunta din Cana Galileii, unde intervine pe lângă Fiul său pentru a rezolva o mare dificultate - lipsa vinului la petrecere - iar rugăciunea sa determină săvârșirea primei minuni a lui Hristos, chiar „înainte de vreme”.

Pe drept cuvânt, putem spune că Fecioara este începutul îndumnezeirii noastre fiindcă ea este cea prin care s-a unit firea dumnezeiască cu cea omenească, iar datorită acestui fapt putem să luptăm pentru a putea să îndeplinim cuvintele Fericitului Augustin: „*Neodihnit este sufletul meu, până când nu se va odihni întru Tine Doamne!*”.

Să îndrăznim să apelăm la Maica Domnului ca la mama noastră iar ea nu va ezita să ne ajute în necazurile noastre, în dificultățile sau în dorințele noastre bune pe care i le punem înainte.

Ionel Munteanu